

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Főudvarmesteri ábrándok.

Pécs, 1900. április 12.

A szolnok-dobokai nagy államférfi csak nem tud megnyugodni sorsában és minden elképzelhető módon erőlködik, hogy beválthassa a bukása után hangoztatott fenyegetését és ismét „tettekkel tényező” lehessen. Száználmas mosolyra fakaszthatnák ezek az erőlködések a szemlélőt, ha a komikum hatását el nem nyomná a rémület annak láttára, hogy a pajkos gyerek égő csóvával ugrándoz a puszkaperos hordók között.

Bánffy báró pedig így tesz, mikor lapjában napról-napra szitogatja a felekezeti visszavonás tűzét, hirdeti a nemzetiségek ellen való iróháberut s legutóbb már nyíltan proklamálja a hatvanhetes törvénynek olyatén módosítását, a mely a közönségnek eddigi állapotát az abszolút Ausztriával nemcsak de facto, hanem de jure is lehetségessé teszi.

Az ő szemei előtt csak az lebeg, hogy a nemzetnek felekezeti táborokra való szakadása, a nemzetiségek elleni türelmetlensége s ebből folyólag a nemzetiségeknek még nagyobb elkeseredése, magának a hatvanhetes alap táborának egymás ellen való uszítása lehetetlenné teszi majd azt a kormányalakulatot, a mely őt kibuktatta a bársonyszékéből; de nem képes fölfogni, hogy a mostani kormányelnöknek ilyen kibuktatását csak olyan országos fölfordulás idézheti elő, a mely vagy forradalomra,

vagy abszolút rémuralomra vezethet. Bánffy báróra azonban ez esetek egyikében sem lesz szükség, mert bár megvannak benne ugy a forradalmi, mint a kényuralmi hajlamok, ugy a forradalom, mint a kényuralom bizonyára olyan vezérlő férfit keresne, a kibem nemcsak a hajlamok, de államférfiai képességek is vannak.

A Magyar Szó ma is arról vezércikkhez, hogy a miniszterelnöki szék holnap, vagy holnapután okvetlenül megüresedik és szépen elábrándozik azon, hogy ki fog abba beletelni s már előre is tülekedik azzal, akiről azt hiszi, hogy Bánffy bárónak versenytársa lehetne a főpasaság elnyelésében.

Hogy Széll Kálmán napjai meg vannak számlálva, azt abból következteti, hogy nem sikerült neki a kiegyezés véglegesítése Ausztriában s e miatt a hadseregfejlesztéssel kapcsolatos katonai kérdések sem rendezhetők. Persze így állítva oda a tételt. nevetséges lenne az egész kombináció, mert a magyar miniszterelnök azért csak nem felelős, ha Ausztriában az ottani viszonyok miatt a kiegyezés véglegesítése nem sikerül.

De mindjárt komolyabb, sőt félelmetes jelentőséget nyer ez az állítás, ha figyelembe vesszük annak főudvarmesteri megokolását. Ausztriában ugyanis — a Magyar Szó szerint — a kiegyezést véglegesíteni azért nem lehet, mert az ottani viszonyok mellett ennek útját állja az 1867-ik évi XII. t. cikk; de Széll Kál-

mán ezt nem vette figyelembe, mikor a legszigorubb kijelentésekkel kötelezte magát, hogy az 1867. évi XII. t.-cikkben egy betűt sem enged változtatni.

Igy lesz felelőssé a magyar miniszterelnök azért, hogy a kiegyezés Ausztriában nem véglegesíthető s ezért kell neki pusztulnia a kormány éléről, hogy helyet engedjen olyannak, aki föláldoz a hatvanhetes törvényből annyit, a mennyi szükséges ahhoz, hogy a gazdasági kiegyezést a mostani osztrák állapotok mellett is véglegesíteni lehessen a megállapított határidőig. Hogy a hatvanhetes törvénynek mely részét kellene feláldozni, azt a Magyar Szó ugy határozza meg, hogy a módosított törvény nem lenne olyan szigorú annak megítélésében, hogy mi tekintessék Ausztriában alkotmányosan elfogadottnak.

Nem kívántatik tehát a jövődó miniszterelnöktől más, mint hogy dobja ki a hatvanhetes törvényből az alkotmányos garanciákat s módosítsa azt ugy, hogy közönségre szerződheessünk Ausztriával annak alkotmányos képviselője nélkül is, csupán az osztrák császárral a 14-ik §. alapján s ismerjük el ezt Ausztria részéről alkotmányosan elfogadottnak, mert a 14-ik §. is benne van az osztrák alkotmányban, bár az is kizárja ennek alkalmazását a közös érdekű dolgokra.

Nos hát a főudvarmester lapja azt hallotta, hogy Szilágyi Dezső már dolgozik is az 1867. évi XII. t.-cikknek ilyen módosításán s ebből finom szimattal ki-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Rajz.

Szürkés, hamvas felhők az égen, szürkés, mostoha világosság a földön. És ez a szürkéség, ezen mostoha fény beleveszi magát az emberi szivbe, elszomorítja a kedélyt és azután olyan szomorú, olyan rideg lesz minden, a mire ez a mostoha fény esik.

Nyugodt, csöndes a tengeröböl. Neptun felemelte háromágu szigonyát s a vizeknek csendet parancsolt.

Csend és nyugalom mindenütt. Lomhán szállong a sűrű köd. A tükörsima felület fölött, mint egy pihenésre kárhozott óriás, ott libeg a hajó. Még hajnalhasadáskor át kell indulnia, de ez az utálatos szélcsend megbénította vitorláit és ide lárcoltak a két sziklabérc közé, a hol még ködösebb a levegő, még barátságatlanabb az élet. Az élet!? Hát van és hol van itt az élet?

De ime egy kis nesz, egy kis légvillanás, a szellő-szellem fuval végig a mindenségben, a természet megmozdult. A gyilkos nyomástól felszabadulva, ismét felvidulnak a levelek, meg-megleccsésen a vizek, a mint fölvetik pikkelyes testüket a fel-felbukdácsló fürge balacsák, a mindent befödő köd osz-

ladozni kezd és végre feltűnik az üdítő, a melegítő, a hevítő és éltető nap, hogy örvendjen minden, a mi él és hogy tudjon örülni annak, hogy él.

A szellő első rebbenésével megmozdult a merev vízi óriás is. Lassankint felemeli a vitorla karjait, azután teljesen kinyújtja a kéjtől, hogy ismét élhet és végre, mint a szárnyamegnőtt golya, kirepül a végtelenségbe s szél-től hajtva, nyilként siklik tova a hullámozó kékeszürke víztükör felett.

A nap sugarai egy a hajó árbocához támaszkodó emberi alak körvonalait világítják meg. Magas, vállas alak, megtettesítője az erőnek és az akaratnak, melylyel ellentétben van az eszményies, szende arc.

És e szőke fő, e szelid tekintet, a mint belebámul a messze végtelenbe, annyi idealizmust, oly sok bizalmat és annyi naivitást fejez ki. A mozdulatlan arc egy merengésből felriasztott ábrándozó kifejezését mutatja, a mint visszafordul az őt megzavaró felé, de hirtelen édes mosolylyá változik, a mint öreg barátjának és kapitányának bizalmas hangját hallja:

— No Arvéd hadnagym, holnap a Syrusi kikötőben veszteglünk s a tengerészbal után majd talán letűnik ez a mélabús mosoly arcedről, hogy helyt adjon az édes, való boldogságnak.

S a méla Arvéd oly szelid és mégis oly

lenező mosolylyal felel, a mely mosolyban benne volt a feltalálhatlan ideál iránti határtalan rajongás, fitymálása a földi szépségeknek, megvetése az érzékiségnek.

És másnap, a mint ott állott a bálterem egyik oszlopa mellett, körülzibongva a mulatozók zajától, még mindig a légi ideálra gondolt, a midőn egyszerre körülhordozza tekintetét a tömegben s a nagy, erős ember megtántorul, sápad, reszket, meglátva a légi ideál testi alakját, a kormányzó leányát, a kecses Jozefát légi tündérként végiglebegni táncosa karján, lihegve, boldogan. Táncosa karjaiból igyekszik most kifejtetni magát a bájos, fiatal leányka. Arvéd majd elnyeli szemével.

— Ne tovább, Rusztem — eleget táncoltunk együtt, fáradt is vagyok, meg aztán mit mond a világ?

— De vőlegényed részéről?

— Nem, nem akarok.

— Hát kényszerítlek — szölt Rusztem s körül akarja fogni jegyese derekát, de a leány a »kényszerítlek« szóra haragos megvetéssel, királynői tartással fordul el s az oda-siető Arvéd vállára tevén kezét, örületes módon táncolni kezdtek.

Arvéd, ha visszapillant, Rusztemnek lealázó, vérlázítóan gúnyos mosolyával találkozhatott volna, de ő nem látott, nem hallott, csak azt érezte, hogy végtelenül boldog.

1113. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Thúr János és neje Szauder Katalin vörösmarti lakosok végrehajthatóknak Hafner András vörösmarti lakos végrehajtást szenvedett ellen 27 kor. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíróóság területén levő vörösmarti községben a 22. sz. tjkvben felvett 22. hrsz. 22. házszámú 2759. hrsz. ingatlanra 1138 korona, az 1707. hrsz. ingatlanra 432 korona, a † 1710. hrsz. ingatlanra 432 korona, † 1648. hrsz. ingatlanra 168 korona, † A. 2375/11. hrsz. ingatlanra 152 korona, a Vörösmart 815. sz. tjkvben foglalt 1—5. sorsz. közös legelőből B. 600 alatti részre 2/1074. 28 korona, a vörösmarti 856. sz. tjkvben foglalt 974. hrsz. közös legelőből a B. 625 2/1250. részre 28 korona megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi május hó 1-ső napján d. e. 10 órakor Vörösmart községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 113 kor. 08 fillért, 43 kor. 2 fillért, 43 kor. 2 fillért, 16 kor. 8 fillért, 15 korona 2 fillért, 2 korona 8 fillért, 2 korona 8 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-a alatt jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi március hó 12 én. A kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság.

Dr. Molnár kir. albiró helyett

Székács,
kir. albiró.

1611. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bükös Sándor m.-peterdi lakos végrehajthatóknak Dr. Székely Éde és Klein Ádám végrehajtást szenvedők elleni 186 kor. 24 fill. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő M. Peterd község határában fekvő s a m.-peterdi 340. sz. betétben I. 1—2. sorszá-
mok alatt felvett ingatlanok felére, illetve az 1881: 60. t.-cz. 156. §. d) pontja alapján ezen egész ingatlanokra 360 kor. és az I. 3—5. sorszá-
mok alatt felvett ingatlanok 1/4 részére, illetve ugyanazon §. d) pontja alapján ezen egész ingatlanokra 288 korona becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi május hó 1-ső napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 kor. és 28 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi novemb. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécs, 1900. évi február hó 15-dikén. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki biró.

PÁLYÁZAT.

A pécsi kölcsönös segélyező-egyletnél üresedésbe jött

könyvelő gyakornoki

állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A megválasztandó tartozik állását, melylyel a véglegesítésig évi 400 frt díjazás van összekötve, **f. é. május 1-én** elfoglalni.

A végleges alkalmazás iránt az igazgatóság egy évi próbaidő leteltével határoz.

A pályázni szándékozók tartoznak sajátkezüleg irt és aláirt képesítésüket, eddigi gyakorlatukat és alkalmazásukat, esetleg katonai kötelezettségük teljesítését igazoló bizonyítványokkal fölszerelt folyamodásukat **f. é. április 25-ig** bezárólag alulírtán benyújtani.

Később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Pécsett, 1900. április hó 11-én.

Kindl József,

a Pécsi Kölcsönös Segélyző Egylet vezérigazgatója.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

Ad. 2737. sz.

1900.

HIRDETMÉNY.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság 1900. évi március hó 31-én 2737. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Keő** községre vonatkozólag az 1886 : XXIX., 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t.-cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszini eljárás a nevezett községben **1900. évi április hó 24-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak :

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel ;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886 : XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek ; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kardos Herman
betétszerkesztő.

Dr. Molnár
kir. albiró.

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Főudvarmesteri ábrándok.

Pécs, 1900. április 12.

A szolnok-dobokai nagy államférfi csak nem tud megnyugodni sorsában és minden elképzelhető módon erőlködik, hogy beválthassa a bukása után hangzóttatott fenyegetését és ismét „tettekkel tényező” lehessen. Számtalan mosolyra fakaszthatnák ezek az erőlködések a szemlélőt, ha a komikum hatását el nem nyomná a rémület annak láttára, hogy a pajkos gyerek égő csóvával ugrándoz a puszkaporos hordók között.

Bánffy báró pedig így tesz, mikor lapjában napról-napra szitogatja a felekezeti visszavonás tűzét, hirdeti a nemzetiségek ellen való írtóháborút s legutóbb már nyíltan proklamálja a hatvanhetes törvénynek olyatém módosítását, a mely a közösségnek eddigi állapotát az abszolút Ausztriával nemcsak de facto, hanem de jure is lehetségessé teszi.

Az ő szeméi előtt csak az lebeg, hogy a nemzetnek felekezeti táborokra való szakadása, a nemzetiségek elleni türelmetlensége s ebből folyólag a nemzetiségeknek még nagyobb elkeseredése, magának a hatvanhetes alap táborának egymás ellen való uszítása lehetetlenné teszi majd azt a kormányalakulást, a melytől kibuktatta a bársonyszékből; de nem képes fölfogni, hogy a mostani kormányelnököknek ilyen kibuktatását csak olyan országos fölfordulás idézheti elő, a mely vagy forradalomra,

vagy abszolút rémuralomra vezethet. Bánffy báróra azonban ez esetek egyikében sem lesz szükség, mert bár megvannak benne úgy a forradalmi, mint a kényuralmi hajlamok, úgy a forradalom, mint a kényuralom bizonyára olyan vezérlő férfit keresne, a kibem nemcsak a hajlamok, de államférfiai képességek is vannak.

A Magyar Szó ma is arról vezércikkhez, hogy a miniszterelnöki szék holnap, vagy holnapután okvetlenül megüresedik és szépen elábrándozik azon, hogy ki fog abba beletelni s már előre is tülekedik az-za, akiről azt hiszi, hogy Bánffy bárónak versenytársa lehetne a főpasaság elnyerésében.

Hogy Széll Kálmán napjai meg vannak számlálva, azt abból következteti, hogy nem sikerült neki a kiegyezés véglegesítése Ausztriában s e miatt a hadseregfejlesztéssel kapcsolatos katonai kérdések sem rendezhetők. Persze így állítva oda a tételt, nevetséges lenne az egész kombináció, mert a magyar miniszterelnök azért csak nem felelős, ha Ausztriában az ottani viszonyok miatt a kiegyezés véglegesítése nem sikerül.

De mindjárt komolyabb, sőt félelmetes jelentőséget nyer ez az állítás, ha figyelembe vesszük annak főudvarmesteri megokolását. Ausztriában ugyanis — a Magyar Szó szerint — a kiegyezést véglegesíteni azért nem lehet, mert az ottani viszonyok mellett ennek útját állja az 1867-ik évi XII. t. cikk; de Széll Kál-

mán ezt nem vette figyelembe, mikor a legszigorubb kijelentésekkel kötelezte magát, hogy az 1867. évi XII. t.-cikkben egy betűt sem enged változtatni.

Igy lesz felelőssé a magyar miniszterelnök azért, hogy a kiegyezés Ausztriában nem véglegesíthető s ezért kell neki pusztulnia a kormány éléről, hogy helyet engedjen olyannak, aki föláldoz a hatvanhetes törvényből annyit, a mennyi szükséges ahhoz, hogy a gazdasági kiegyezést a mostani osztrák állapotok mellett is véglegesíteni lehessen a megállapított határidőig. Hogy a hatvanhetes törvénynek mely részét kellene feláldozni, azt a Magyar Szó úgy határozza meg, hogy a módosított törvény nem lenne olyan szigorú annak megítélésében, hogy mi tekintessék Ausztriában alkotmányosan elfogadottnak.

Nem kívántatik tehát a jövőbeni miniszterelnöktől más, mint hogy dobja ki a hatvanhetes törvényből az alkotmányos garanciákat s módosítsa azt úgy, hogy közösségre szerződhesünk Ausztriával annak alkotmányos képviselője nélkül is, csupán az osztrák császárral a 14-ik §. alapján s ismerjük el ezt Ausztria részéről alkotmányosan elfogadottnak, mert a 14-ik §. is benne van az osztrák alkotmányban, bár az is kizárja ennek alkalmazását a közös érdekű dolgokra.

Nos hát a főudvarmester lapja azt hallotta, hogy Szilágyi Dezső már dolgozik is az 1867. évi XII. t.-cikknek ilyen módosításán s ebből finom szimattal ki-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Rajz.

Szürkés, hamvas felhők az égen, szürkés, mostoha világosság a földön. És ez a szürkéség, ezen mostoha fény beleveszi magát az emberi szívébe, elszomorítja a kedélyt és azután olyan szomorú, olyan rideg lesz minden, a mire ez a mostoha fény esik.

Nyugodt, csöndes a tengerből. Neptun felemelte háromágu szigonyát s a vizeknek csendet parancsolt.

Csend és nyugalom mindenütt. Lomhán szállong a sűrű köd. A tükörsima felület fölött, mint egy pihenésre kárhozott óriás, ott libeg a hajó. Még hajnalhasadáskor át kell indulnia, de ez az utálatos szélcsend megbénította vitorláit és ide lárcolták a két sziklabérc közé, a hol még ködösebb a levegő, még barátságatlanabb az élet. Az élet!? Hát van és hol van itt az élet?

De ime egy kis nesz, egy kis légvillanás, a szellő-szellem fuval végig a mindenségben, a természet megmozdult. A gyilkos nyomástól felszabadulva, ismét felvidulnak a levelek, meg-megleccsen a víztükör, a mint föl-fölvetik pikkelyes testüket a fel-felbukdászoló fürge halacszkák, a mindent befödő köd osz-

ladozni kezd és végre feltűnik az üdítő, a melegítő, a hevítő és éltető nap, hogy örvendjen minden, a mi él és hogy tudjon örülni annak, hogy él.

A szellő első rebbenésével megmozdult a merev vízi óriás is. Lassankint felemeli a vitorla karjait, azután teljesen kinyújtja a kéjtől, hogy ismét élhet és végre, mint a szárnyamegnőtt golyó, kirepül a végtelenségbe s szél-től hajtva, nyilként siklik tova a hullámzó kékeszürke víztükör felett.

A nap sugarai egy a hajó árbocához támaszkodó emberi alak körvonalait világítják meg. Magas, vállas alak, megtestesítője az erőnek és az akaratnak, melylyel ellentétben van az eszményies, szende arc.

És e szőke fő, e szelid tekintet, a mint belebámul a messze végtelenbe, annyi idealizmust, oly sok bizalmat és annyi naivitást fejez ki. A mozdulatlan arc egy merengésből felriasztott ábrándozó kifejezést mutatja, a mint visszafordul az őt megzavaró felé, de hirtelen édes mosolygá válik, a mint öreg barátjának és kapitányának bizalmas hangját hallja:

— No Arvéd hadnagyem, holnap a Syrusi kikötőben veszteglünk s a tengerészbál után majd talán letűnik ez a mélabús mosoly arcdóról, hogy helyt adjon az édes, való boldogságnak.

S a méla Arvéd oly szelid és mégis oly

lenező mosolylyal felel, a mely mosolyban benne volt a feltalálhatlan ideál iránti határtalan rajongás, fitymálása a földi szépségeknek, megvetése az érzékiségnek.

És másnap, a mint ott állott a bálterem egyik oszlopa mellett, körülzibongva a mulatozók zajától, még mindig a légi ideálra gondolt, a midőn egyszerre körülhordozza tekintetét a tömegben s a nagy, erős ember megtántorul, sápad, resket, meglátva a légi ideál testi alakját, a kormányzó leányát, a kecses Jozefát légi tündérként végiglebegni táncosa karján, lihegve, boldogan. Táncosa karjaiból igyekszik most kifejtetni magát a bájos, fiatal leányka. Arvéd majd elnyeli szemével.

— Ne tovább, Rusztem — eleget táncoltunk együtt, fáradt is vagyok, meg aztán mit mond a világ?

— De vőlegényed részéről?

— Nem, nem akarok.

— Hát kényszerítlek — szólt Rusztem s körül akarja fenni jegyese derekát, de a leány a »kényszerítlek« szóra haragos megvetéssel, királynői tartással fordul el s az oda-siető Arvéd vállára tevén kezét, örületes módon táncolni kezdtek.

Arvéd, ha visszapillant, Rusztemnek lealázó, vérázítóan gúnyos mosolyával találkozhatott volna, de ő nem látott, nem hallott, csak azt érezte, hogy végtelenül boldog.

érezte, hogy Szilágyi az az ember, a kivel a koncert, a megüresendő miniszterelnöki székért, Bánffy bárónak esetleg meg kellend küzdenie. Nem proklamálja ugyan mindenkinek rémületére Bánffy Dezsőt a „holnap vagy holnapután megüresendő kormányelnöki tárca hordozójává“, azt azonban határozottan hirdeti, hogy Szilágyi Dezső erre a szerepre, bármint keresse is azt, nem alkalmas.

Hogy mért nem alkalmas, azt is megmagyarázza a kedves leibzurnál. Szilágyi Dezső „az obstrukció torlaszaiból kikerült férfi, nem vehet tehát részt oly alakításban, a melyik éppen az obstrukció eredményei által okozott zavarokat lesz hivatva rendbehozni“.

Az obstrukció a Magyar Szó szerint megtámadta a magyar alkotmányt, sőt sikerrel le is győzte azt, ez eredmények által okozott zavarok pedig az exlex megszüntetése, a klubtörvényhozás kiküszöbölése, Bánffy bukása, a választói törvény szabadelvű módosítása s a pártközi béke helyreállításával a törvényhozás rendes működésének biztosítása.

Nos, mindezek az eredmények Bánffy báró előtt rémesek, ezeket kell halomra döntenie az új alakulásnak, hogy visszaállíthassák helyébe a népképviselőt meghamisítását vesztegetéssel és hatalmi erőszakkal, a parlament megrendszabályozását szájkosárral, az önkényuralmat az országban csendőrszuronynyal. Minderre pedig hol találnának alkalmasabb embert az egész világon Bánffy Dezső bárónál?

Hirek.

Nagypéntek.

Pécs, 1900. ápril 13.

Ez a nap, melyen Krisztus, a világ Megváltója, a gyalázat fáján, a keresztfán kilehelte az emberiségért szerető lelkét. Délután három óra lehetett. A nép még mind a halom

— Édes Jozefa, bocsásson meg, hogy így közeledtem magához, de nem vagyok ura értelmeknek, nem bírok uralkodni érzelmeimen . . .

Üres, rideg volt az életem . . . gyötört egy álomkép, egy elérhetetlennek hitt ideál és most, a mint megpillantottam, éreztem, hogy testet öltött álomképem, hogy megvalósult az ideál, éreztem, hogy be van töltve az ür, éreztem, hogy biznom kell, mert már is örültem szeretnem. Tudom, — folytatta megittasultán, tudom, hogy szegény vagyok, de érzem magamban a herkulesi erőt, melylyel le fogom győzni az akadályokat, lerombolom a gátakat, a melyek elválasztanak bennünket, ha te is úgy akarod. Mindenemet odaadom neked. Szerelmemet, hirnevet, életemet, csorébe kis szeretetért.

Kérlek Jozefa, ha némi részvétellel hallgatód a szegény, megzavarodott tengerész valóságát, úgy csókold meg a kebleden levő rózsát s add emlékül nekem a tengerre, a viharra, hadd legyen talizmánom, hadd vezéreljen az vissza hozzád, hogy enyémmé tegyelek.

A leány jóleső érzéssel hallgatta a tengerészt s minthogy éppen völegénye előtt libbentek tova, hogy bosszantsa a zsarnokot: csókot lehelt a rózsabimbóra s fejedelmi gráciával nyújtja oda az előtte meghajló Arvédnek s kacér mozdulattal teszi hozzá: Gondoljon reám.

körül tolongott s üzte kegyetlen játékát a fel-feszített Üdvözítővel. Hirtelen homály borul a vidékre, egy erős lökés rázza meg a földet, aztán minden elcsendesedik. A nevetés zaja elnémult, a szellő megakadt és elhalt, az emberek elsápadtak; az elbágyadó lélek végső erejével hangzik: „Atyám kezeidbe ajánlom lelkemet“ s feje mellére hanyatlik s kiadja lelkét. A megrémült nép haza menekült, a római százados pedig mellét verve mondá: „Valóban ez Isten fia volt.“

Az Isten fia feláldozta magát az emberekért. Ez volt az első mise. A katalicizmus isteni megalapítója mutatta be azt, önmagát áldozván fel a keresztfán. Mikor az egyház ennek emlékünnepeit üli, nem mutat be a Mindenhatónak misét, csak gyászszertartást s csonka misét celebrál. A pap leborul az oltár számolyánál, a legmélyebb s legnagyobb fájdalma kifejezésére. Elolvassák a passiót a szertartás alatt. E nap, a világüdvözítés napján az egyház mindenkéért, még legádázabb ellenségeiért is imádkoztat a celebráló pappal, hogy méltó legyen Krisztushoz, ki még a keresztfán is azokért imádkozott, a kik őt fel-feszítették. Majd leveszi a keresztet egész nagy bőjtben borító lepelt s felmutatja a feszületet a népnek; „Ecce liquum crucis?“ Ime a keresztfája! s kezdetét veszi az ugynevezett keresztimádás, mely alatt azonban nem azt kell érteni, hogy a keresztet imádják, mert ez bálvány-imádás volna, hanem e nap különösen a kereszten meghalt Istenembert imádják s azt a fát, mely halálos ágya volt, e napon nagyobb tiszteletben részesítik, mint a megváltás eszközét. A csonka mise végeztével az Oltáriszentséget körmenetben elhelyezik Krisztus koporsójára, hová a hívők ezre tódul temploról-templomra, hogy lerójják halálját a megváltás nagy munkájáért.

A délután folyamán ismét Jeremiás siralmait énekelte az egyház.

Ez a nagypéntek, a kereszténységre nézve a leggyászosabb, de tán a legörvendesebb nap is, mert az emberiség számára ekkor nyílt meg az üdvösség kapuja, az egyház tanítása szerint.

Napirend 1900. április 13-án.

Naptár: péntek, ápr. 13. — (Nagypéntek). — Róm. kath.: Hermenegild. — Prot.: Hermenegild. — Görög-kel.: (április 1.) Hypatius. — Zsidó: Nisan 14. — Nap két 5 óra 18 perckor; nyugszik 6 óra 44 perckor. — Hold két este 8 óra 41 perckor; nyugszik reggel 4 óra 49 perckor.

Szegény fiu. Ő nem látja, a mint megnyert kincsével hazasiet kajütjébe, hogy csók-záporral borítsa el a rózsát, hogy addig háta mögött a hirtelen összebékült jegyespár mily tekinteteket vet az elsiető megperzselt, vagy talán már összegegett lepke után.

Arvéd küzdött elemekkel, elemek ellen, emberekkel emberek ellen és e harcában mindig az ő arca lebegett előtte s talán a keblén levő száraz rózsza szolgált neki amuletül s védte őt meg golyózápor, szélvihar elől.

Hihetetlen karriert csinált. Rövid két év alatt hajóskapitánnyá lön s mos vigan vezényli hajóját a Syriusi kikötő felé, hogy azt az édes leányt tegye az ő drága, kicsi feleségévé.

Magas, válla- alakja élénk feltűnést kelt a kikötő utcáin, de ő nem törődik a bámuló tömeggel. Édes sejtéssel, boldog elhatározással indul a kormányzó palotája felé, de hangja megremeg, a midőn a künn ácsorgó komornától megkérdi, hol jelentheti be magát a kis-asszonynál?

— A kisasszonynál? Talán a Nagyságos asszonynál, a kormányzó ur leányát tetszett kérdezni? Amott lakik a tulsó lakosztályban!

Arvéd elmosolyodott. Milyen együgyű is ez a leány, hogy az ő Jozefája nagyságos asszony! Kétkedve rázza meg fejét, de azért megindul a kijelölt ajtó felé.

Az ajtó előtt egy elegánsan öltözött urat

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hőemelkedés, helyenkint csapadék várható.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében. Az ülésen a főispán távollétében Majorossy Imre polgármester elnökölt s jelen voltak: Kindl József, Gyeness József dr. kir. alügyész, Círer Elek dr. tiszti főorvos, Ullmann M. Károly, Egry József, Krasznay Mihály, Aidinger János, Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, August Ferencz, pénzügyi titkár, Fekete Mihály tiszti főügyész, Tróber Aladár dr. főjegyző, Tichy Ferencz dr. első aljegyző, Guth Béla harmadaljegyző, Herbert János gazdasági tanácsnok, Csizmadia Géza másodaljegyző, Laubheimer Róbert kir. s.-tanfelügyelő, Nendtvich Andor árvaszéki elnök, Ráth Mátyás, Szuly János és Jobst László dr. Az ülésen csaknem teljes két órát vett igénybe a Hirsfeld-féle vizügy s a többi tárgyakat en bloc tárgyalta le a bizottság s az ülés háromnegyedegy órakor ért véget.

— (Reálistáink római utja.)

Reálistáinkról értesít benünket Anconából levelezőnk, hová 10-én délután 5 órakor érkeztek meg s minthogy ott nagyon kevés időt tölthettek, az esteli órákat s az éjjelt, a várost is csak futólag nézhették meg. A katedrális remek román stílusban épült s általában az egész város, annak úgyszólván minden egyes építkezése a régi építkezési modort tünteti fel s a modern embert, különösen a nem szakembert nem igen gyönyörködteti. Anconából 10-én reggel a 7 órai vonattal indultak Nápolyba s most már bizonyára Nápoly felséges vidékein élvezik az olasz levegőt.

— (Jelentés a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tetteyi forrás vizszolgáltató képessége f. hó 12-én reggel 13750 köbméter.

— (Térzene.) A pécsi cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara vasárnap délelőtt fél tí-

talált, ismerős arc a közelmúlt időkből. Arvéd töprengett, vaj' hol is látta őt, hisz' oly ismerős vonások. Azután eszébe jutott életének legfontosabb mozzanata, a momentum, mely döntő befolyást gyakorolt reá. Ráemlékszik a bálteremre, a mint az ő Jozefája ennek az uriembernek karján lebegett végig, bizalmasan simulva táncosa keblére, hallja messziről a heves szóváltást, odasiet . . . Aztán csak arra gondolt, hogy Jozefa őt megvetően ott hagyta vele repült végig a termen.

— Hátha még most is bosszantani jött őt ide, talán most is a nyakára jár — gondolta Arvéd s már heves szavak tolnak ajkára, de az udvarias „Kit keres Uram?“ kérdés lefegyverzi.

— Norderney Arvéd kapitány vagyok s a kormányzó ur leányát, Jozefát keresem.

— Jozefát, a feleségemet?! — kérdi Rusztem s e feleletre a valónak borzalmas sejtése remegteti meg Arvéd egész lényét, de még mindig remél.

— Kedves vendéget hozok Jozefa; Norderney kapitány urat! kiált be Rusztem a szobákba.

— Igen? — szólt ki egy hang belülről — s erre a hangra megáll Arvéd szivverése, véredényei óriási mozgásba jönnek, érzi, hogy arca kigyulad, hogy kitör rajta a heves tengerész vér, hogy itt valami rettentőt tudna elkövetni — és vakon rohan el s a kisiető asszonyka s a bámuló férj a messzeségben

zenkettőtől fél egyig térzenét tart a Széchenyi téren a következő műsorral: 1. Khinai induló Strassertől. 2. Flottow »Mártha« című operájának nyitánya. 3. »Bor, nő és dal.« Keringő, Strausstól. 4. Gounod »Faust« című operájának egyvelege. 5. Dal Rossini »Sevillai borbély« című operájából. 6. »Hűen a zászlóhoz, hűen a császárhoz.« Induló, Gleisnetől.

— **(Szülésznők kongresszusa.)**

Hir szerint a baranyavármegyei és pécsi szülésznők f. hó 18-án (szerdán) d. e. 9 órakor kongresszust tartanak a vármegyei háza közgyűlési termében. — A kongresszuson Tafter Vilmos dr. fővárosi szülészeti klinikai főorvos fog elnökölni. Hogy mi képezi a kongresszus tárgyát, azt eddig még nem tudni.

— **(Táncestély.)** Volt alkalmunk megemlékezni arról a táncestélyről, melyet a helybeli joghallgatók május 2-án a Vigadó nagytermében tombolával egybekötve rendeznek. A jogászok, mint mindig, úgy ez évben is a régi szokáshoz híven maguknak tartották fenn az első tavaszi mulatságot ép úgy, mint az első őszi és farsangi táncestélyeket is. A május 2-án rendezendő jogász táncestély házi táncestély lesz, a mi által a rendező bizottság azt akarja elérni, hogy a hölgyek legegyszerűbb toalettekben jelenjenek meg, hogy ezáltal is száműzze a fészességet arról a táncestélyről s a jókedvet ez által is fokozza, mert feltétlen kelléke a jókedvnek, hogy az egybegyűlt publikum ne érezze magát a saját körében idegennek, a mit bizony a nagy bálok tapasztalunk épen a jelmezek drágasága s kiváló kvalitásai miatt.

— **(Április 11-ike Mágocson.)**

A negyvennyolcas törvények szentesítésének emléknapiját szépen ünnepelték meg tegnap délelőtt Mágocson, hol a hazafiasság mindenkor diadalt ül, valahányszor arra alkalom nyílik. Reggeli 8 órakor ünnepélyes mise volt, melyet Halvax József plébános celebrált. Erre az ifjuság nemzeti zászlók alatt vonult föl. A közönség egészen megtöltötte a nagy templomot. Innen az iskolába vonultak, hol a Himnbolygóan támolygó alak körvonalait vehetik ki csak a szürke márciusi légben.

Visszament a hajóra, élete küzdelmeinek szinterére, az óriási testre, mely ugyanott, a hol két év előtt lebegett, merevül tünt ki az általános szürkéségből. Ismét ott szíttá be a zárkózottá és rideggé tevő ködös levegőt.

* * *

Az égen a szürkés, fojtó köd felett a hamvas felhők.

Nem borzong meg a nyugodt tenger, a frissen támadó szélben nem remeg a vizekőr.

Reménytelen szürkéség természetben és a szívben.

A homályos nap egy keskeny csíkja odavilágít az árbochoz támaszkodó görnyedt alakra, aki csukló zokogásba fúlón, örülten csókolgat egy száraz rózsát . . . s aztán egyenkint tépi le a szárazan zizegő leveleket s be-beveti a sima vizekőrbé.

S a tüdő megindul a parányi nyomástól, a leveleket fodros hullámkörök veszik körül, melyek belevesznek a remegésbe, mely végül megszűnik.

Lassan-lassan hullnak be a szállongó levelek, selymes érintéssel ölelve körül a vizet, a multnak kedves képét temetve el . . .

G. A.

nusz eléneklésével kezdődött a tulajdonképeni ünnepély. Ezután Krammer Károly tanító lépett az emelvényre s a nap fontosságát szép beszédben méltatta. Majd két fiu és két leány szavalt hazafias költeményeket. Az ünnepély lénypontját képezte Halvax József plébános ezután következő hazafias hangon tartott, mélyen átgondolt beszéde, melyet ő a töle megszokott szónoki hévvel adott elő. A közönség, mely zsufolásig megtöltötte a nagy helyiséget, zajos éljennel adózott Halvaxnak. — Végül a Szózatot énekelték el, mire a jelenvoltak ünnepélyes hangulattal oszlottak szét.

— **(A megyés püspök bérmutja.)** Hetyey Sámuel megyéspüspök folyó hó 28-tól egész május 15-ig a simontornyai s értényi esperesi kerületekben fogja a bérálás szentségét a bérmandóknak feladni s pedig a következő sorrendben: április 28-án indulás Simontornyára, 29-én ugyanott bérálás, 30-án Páltalván szolgáltatja ki a püspök e szentséget. Május 1-én Kis-Székelven, 2-án Miszlán, 3-án Pincehelyen, 4-én Ozorán, 5-én Felső-Nyéken, 6-án Tót-Kesziben, 7-én Kányán, 8-án Bedeghen, 9-én Szántón, 10-én Kónyin, 11-én Értényben, 12-én Felső-Iregben, 13-án Tamásiban, 14-én Paárin s 15-én Reggely községekben szolgáltatja ki a bérálás szentségét.

— **(Gyula napja.)** Ma volt Gyula napja, mely alkalomból természetesen valamennyi Gyulát megratulálták. Hivatalos gratuláció csak egy volt, a városházán, hol Vaszary Gyula rendőrfőkapitányt üdvözölték. A rendőrtisztviselők teljes számmal tisztelegtek hivatali főnöküknél, ki előtt Oberhammer Antal tb. rendőrfőkapitány tolmácsolta tisztviselő társai jókívánságait. A rendőrség kezelő és segélyszemélyzete egy remek kivitelű külön iven gratulált a főkapitánynak, kit a délelőtt folyamán számos jóbarátja is felkeresett a hivatalában.

— **(Az országos hírlapirói kongresszus)** bankett-rendező bizottsága ezután is felkéri azokat, a kiknél az érkező vendégek tiszteletére a Vigadóban a város által rendezendő társas ebédre gyűjtőívek vannak, ez íveket Kindl József, a Kölc. Segélyező Egylet igazgatójához, mint a bankett-rendező bizottság elnökéhez folyó hó 13-ig, azaz péntek délig nyújtsák be.

— **(Lábmosás.)** Ma délelőtt a székesegyházban Hetyey Sámuel az egyházi szertartások szerint a mise után megtartotta a lábmosás ceremóniáját. Ez alkalommal is tizenkét városi aggastyán szegénynek mosta és csókolta meg a lábát. E tizenkét szegény ember ezenkívül a püspöktől ajándékban is részesült. Kaptak ruhát s pénzt.

— **(A harangok bucsuja.)** Fenségesen, ahitatra ragadón zúgtak ma reggel a templomok harangjai, melyeknek hangja misére hívta, imára intette a keresztény hívőket. S a mint a reggeli, lanyha tavaszi szellő el-el kapkodva a harangok ércszavának hangját s az utolsó zsongás is lassan méltóságteljesen végigrezgett a levegőn, elnémultak a harangok s megkezdték hosszú utjukat Róma felé . . . Ma délelőtt „Gloria“-kor harangozott utoljára a harangozó s délben már a kereplő csattogó hangja jelezte a tornyok tetejéről a delet. S nem hangzik fel a

harangszó addig, míg el nem jön a nagyszombat, a feltámadás napja, mikor ismét fenséges és ahitatra ragadó harangzúgás kíséri a hívők örvendező „Hallelujá“-ját!

— **(Miniszeri köszönet.)** A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Baranyavármegye közönségének a siketnémák kaposvári intézete javára megazavazott kétszáz korona adományáért köszönetét nyilvánította.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi kir. ügyészségnél áthelyezés folytán egy 2200 korona fizetéssel és 600 korona tiszti pótlékkal és törvényszerű lakpénzzel javadalmazott kir. alügyészi állás van üresedésben. Pályázati kérvények a pécsi kir. főügyészséghez két hét alatt adandók be.

— **(Az árvaházi növendékek szabadsága.)** A baranyavármegyei árvaház bejáró növendékei, kik nem állandó lakói az árvaháznak, a tegnapi napon kezdték meg husvétii szabadságukat, bár az iskolaszünet az árvaházban is már virágvasárnapkor megkezdődött. — A husvétii szünet lejártával ismét visszatérnek a növendékek, hogy tanulmányukat folytassák.

— **(Influenza a megyei árvaházban.)** Az utóbbi időben szinte járványosan fellépett influenza, dacára a gondnokság körültekintő óvintézkedéseinek a vármegyei árvaházba is befészkelte magát. Mint értesülünk, hat könnyebb influenza eset fordult elő az árvaház növendékei között, kiket a betegség tovaterjedésének megállítására végett a városi közoktatóház gyermekbetegei közszállítottak.

— **(Letartóztatott csavargó.)** A rendőrség az elmúlt éjjel a budai-külvárosi állomás közelében egy teljesen elzüllött külsejű fiatalemberre akadt, amint végig nyugtózva a földön aludt. A fiatalember oly mélyen talált aludni, hogy eleinte halottnak gondolták s már intézkedni akartak a kórházba szállítása iránt, midőn végre hosszas oldalba biztatás után felébredt s ekkor kisült, hogy a legény be van rugva. Természetesen beszállították a torony alá, ahol ma reggel ki is hallgatták. S ekkor kisült, hogy a berügött legényt Flatics Juonak hívják s hogy paulisi illetőségű, hova most majd elfogják toloncolni.

— **(Mégmart nyomdászstanonc.)** Pálincás Jánost a »Pécsi Figyelő« nyomdájának szedőstanoncát a napokban a Mária-utca sarkán egy kutya megmarta. A jelentéktelennek látszott karcolásra eleinte ügyet sem vetettek, tegnapi azonban a seb már annyira elmérgeződött, hogy orvosi rendeletre ma reggel a Pasteur intézetbe szállították Pálincás Jánost.

— **(Szép idő.)** Felesleges hirt adnunk arról, hogy szép idő legyen. Mindazonáltal nem tudjuk elviselni mintegy, hogy e fölötti örömnünknek legalább néhány sorban kifejezést ne adjunk. Nem akarjuk ugyan magunknak vindikálni az érdemet, hogy panaszaink egyszer meghallgatásra találtak, nem?! Hisz mindenki panaszkodott az idők mostohaságán. Most azonban minden meg van bocsájva s mindennel meg lehetünk elégedve. A tavaszi nap mosolyogva szórja melengető sugarait a duzzogó emberiségre s mosolyt csal annak ajkára. A lágy szellő langy fuvalma csókolgatja a fák rügyező koronáit stb. Eneklük a tavasz lantosai, a kikelet poétái s pedig öröm-

zora Endre prépost és az új kassai muzeumot. A negyven oldalból álló lap a vidéki nyomdai ipar fejlettségéről tesz tanúságot; Rosa Viktor kassai műintézetét dicséri. A Vasárnapok szerkesztősége (Kassa) mutatványszámot szívesen küld, ha eziránt megkeresik. Ára tizenkét korona egész évre.

○ **Falusi bohémek.** Benedek Eleknek a jegujabb könyve a »Falusi Bohémek« című hosszabb elbeszéléssel kezdődik. A falusi papról szól, kinek apja, nagypapja, minden őse pap volt és így természetesen maga is az lesz, bár ifjúságában sokat szavalgatott, szép, érces, csengő hangon. Csak úgy magának irogatta a verseket, aztán elszavalta a hegyeknek, a fáknak, megittasodott lelkének édes mámorától. A versek bizonyára rosszak voltak, különben ki tudja? veti utána mélabus rezignációval, mikor már bevonult kis ekléziájába. Az ur szolgájának jámbornak és alázatosnak kell lenni, de az eklézia oly szegény, hogy a szegény alázatos élet sem futja belőle. Aztán — itt van az elbeszélés legszebb része — két gyermek kezd itt gazdálkodni, a 24 éves lelkész magával hozta 16 éves Juliska hugát. Oly remekül gazdálkodnak, hogyha az öreg tiszteletes asszony meg nem érkezik az utolsó percben, mind a kettőn éhenhalnak. A hosszabb elbeszélés után egy pár rövidebb novella következik. Ezek is mind a faluról szólnak. A faluról, melyet alig szeret valaki jobban Benedeknél, melyet valósággal szülői dédelgetéssel vesz körül, könyvét olvasva egyszerre érezzük, hogy mi is vágyunk innen a kalit-

kából ki a szabadba. A könyvet Singer és Wolfner adta ki az Egyetemes Regénytárban. Ára kötve 1 korona.

○ **Pályázat műdalra.** A »Tiszavidéki dalos szövetség« az 1900. évben június hó végén és július hó elején Szatmáron tartandó szövetségi dalünnepélyen közösen előadandó mű férfi négyesre a következő feltételek alatt pályázatot hirdet. Pályázati felhívás:

I.

1. A pályadíj 100 azaz száz korona, a mely a legjobb mű szerzőjének okvetlen ki fog adatni.

Nem versenykört kér, így tehát a műben kombinált nehézségek ne forduljanak elő.

2. A szöveg szabadon választható ugyan (hazafias, hősi, vagy lyrai), de magyar vers mértékű, a zene pedig magyar szellemű legyen.

3. A pályamű vezérkönyv alakban férfi négyesre irandó; zenekari kísérettel is el lehet látva, úgy azonban, hogy a mű kíséret nélkül is előadható legyen.

4. A zenei kidolgozás szabatos és átdolgozott legyen, nem pedig strófikus.

5. A pályamű idegen kézzel írva, a szerző nevét rejtő jelíges levélkével ellátva 1900. évi május 1-ső napjáig bezárólag Mark Endre szövetségi alelnök urhoz (Debrecen ev. ref. főiskola) küldendő be. A jelige a pályaműre is rávezetendő.

II.

Ugyancsak pályázatot hirdet 100 azaz száz korona pályadíjjal egy eredeti magyar népdal egyvelegre férfi karra írva.

A pályadíj a legjobb műnek ki fog adatni. A jelíges levélre a beküldési határidőre a fentebbi pontokban megállapított elvek az irányadók.

○ **Uj férfikarok.** Az „Apollo“ című magyar férfikar gyűjtemény XIV. évfolyam harmadik száma a következő karokat közli vezérkönyvben és négy szólamban: 273. kar. Goll János átdolgozásában: A Búrok néphimnusz (Recs C. F. után); 274. kar. Genée R. Pepi tánt (humoros kar) 275. kar. Kothe B. Ave maris stella. Egyházi kar. — Az Apollo egész előfizetési díja egy pld. vezérkönyv és négy szólamért 5 kor. Póztai küldemények címzendők Budapestre, az Apollo szerkesztőkiadóhivatalába, VI. ker. Lázár u. 18. sz. a.

○ **A Zenélő Magyarország** zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent VII. ik füzeté következő szép zenemű ujdonságokat közli: I. Lengyel Miksa „Zokog, zokog a hegedű“ magyar dalt. II. „New-York szépe“, Kerher G. nagyhirű operettejéből a „Mint szeretlek édes angyalom“ dalt táncdal együtt. III. Spindler Fr. „Majusi gyöngyvirág“ salon keringőt. IV. Huber Sándor „A búr szabadságharcosok indulóját“, mely az eddig megjelent „Búr indulók“ legszebbike és minden zenekar megismételgetett műsordarabja. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ minden egyes füzeté. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tarta-

hidd meg nekem, hogy szerettem és szeretem még ma is a feleségemet.

— Azért zártad el a külvilág elől? — kérdeztem élesen s nem állhattam meg, hogy el ne mosolyodjam Várnaynak nyakatekert paradoxonjain, aztán — őszintén bevallva — szörnyen tetszettem magamnak ebben az önkénytelenül leckéztető modorban, Tudod, soh' sem hittem magamról, hogy én ilyen becsületes fit tudok lenni, ha akarok vagy ha talán valami láthatlan hatalom kényszerít a becsületességre.

De Várnay rám sem nézett, csak mereven maga elé tekintett, aztán folytatta nyögdecsező, panaszos hangon:

— Jól teszed, ha elítélsz. Nyomorult, százszoros nyomorult vagyok. Elvettem feleségül egy leányt, ki csak azt tudta rólam, hogy hozományvadász vagyok, hogy a pénzért veszem el. Ilonkámnak, a feleségemnek sohasem mertem elmondani azt, hogy ha tényleg házasságom érdek-házasság volt is, e mellett mégis mennyire szeretem. Ő, aki csupán a szülői kényszernek engedve jött hozzám feleségül, eleinte hidegen, közönyösen vette fel nyájaskodásaimat, kedveskedéseimet s nekem nem volt bátorságom, hogy

koztam ez ember lelki állapota fölött, midőn Várnay belépett a szobába.

Az inas alkalmasint értesítette otlétemről, mert sebes léptekkel közeledett s örömmel nyujtotta felém a kezét. De midőn a felesége arcképét pillantotta meg kezemben, szinte megdöbbenve hökkent vissza. Majd valami reményt és kétséget kifejező, erőltetett mosolylyal nézett rám, mintha ezzel akarta volna tőlem megtudni, hogy vajjon miként került ez az arckép a kezembe?

Én? Én mélyen elmerülve gondolataimba, Bélát is, mint fantáziám egyik testet öltött tárgyát láttam magam előtt. Nyugodtan, hidegen s bizonyos foku szigorral tekintettem az előttem álló alakra s azon törtem a fejemet, hogy nem-e inkább szánalomra, mint megvetésre méltó ez az előttem álló, a saját bűnétől remegő ember.

— Honnan vetted ezt az arcképet? — kérdezte Béla, még mindig azzal a szinte ajkaira fagyott furcsa mosolylyal.

— A falról.

— Tudod ki ez?

— A feleséged!

— Ismered?

— Volt szerencsém.

lomra 8 korona félévre 120 oldal tartalomra 4 korona. Előfizethetni a most meginduló VII. évfolyam II. évfolyamára a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapesten VI. Csengery-utca 62. sz. a. honnan megismerésre mutató füzetet ingyen és bérmentve küldenek

○ **Az ostoba Wilson.** Mark Twain egyik legújabb műve, az Ostoba Wilson első kötete megjelent a legújabb könyvek című vállalatban. Az Ostoba Wilson első, mint a legújabb könyvek minden kötete díszes vászonkötésben egy koronáért kapható a Légrády testvérek könyvkiadó hivatalában (Budapest, Váci körút 78.), valamint minden könyv-árusnál is.

○ **Magyar Kritika.** Ezen Benedek Elek szerkesztésében megjelenő kritika hazánkban az egyedüli folyóirat. Vezércikkeiben rendszeresen fontos irodalmi, vagy művészeti eseményekkel foglalkozik. Cikkeit jónévű írók és tudósok írják. Előfizetési ára egész évre 10 korona, mely a kiadóhivatalba (Budapest, VI., Szondy-utca 94.) küldendő. Most jelent meg a harmadik évfolyam 10-ik száma érdekes tartalommal.

○ **Gyermek Divat,** az anyák e kedves ujsága, hetedik évének 4-ik száma megjelent

○ **Gyermek Divat** hónaponta megjelenő ujság. Előfizetési ára a lehető legolcsóbb: az áprilisi-juniusi negyedévre egy korona tíz fillér, postán küldve. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, Rökk Szilárd-utca 4. szám.

○ **A Patyolat** hetedik évének 4. száma megjelent. Ez az egyetlen magyar ujság, mely kizárólagosan a fehérnemű-divattal foglalkozik.

A Patyolat minden hónap elején megjelenő ujság. Előfizetési ára postán való küldéssel áprilisi-juniusi negyedévre egy korona tíz fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, Rökk Szilárd-utca 4. szám.

○ **A magyarság eszméjének terjesztése,** a nemzeti érzék felebresztése ma ugy- szólván az egész fővárosi napisajtóban egyes egyedül az »Egyetértés«-nek fő és soha szem elől nem tévesztett program-pontja. Ez a 33 éve fennálló, nagy magyar lap szerkesztőségének olyan tradíciója, a melytől sohasem tágitott s most sem tágit. Ma pedig — tudjuk mindannyian — olyan időkben élünk, hogy egy magyar napilapnak szebb, fontosabb és nehezebb feladata nem is lehet, mint a nemzeti érzék felebresztése; mindennek, a mi igaz magyar, támogatása. Régóta nem éltünk olyan időkben, mint most, amikor ebben az országban minden nemzetiség fenn hordja fejét, büszke a nemzetiségére, csak a magyar jár lehorgasztott fővel s túri, hogy oláh, tót, német idehaza és a külföldön egyaránt lázít, izgat ellene. Az Egyetértés napról-napra küzd a magyarság érdekei mellett s minden erejével támogatja azt, a mi magyar. Az Egyetértés nemcsak a magyar szellem terjesztését tűzte ki, de kiváló gondot fordít jó ideje különösen a magyar ipar pártolására, támogatására. Azt, hogy az Egyetértés a legkitünőbb tudósításokat közli úgy a politikai, mint a társadalmi élet minden mozzanatáról, hogy az Egyetértés a legterjedelmesebb és így a legbővebb tartalma napilap, szinte felesleges kü-

lön kiemelni. Az Egyetértés vezére Eötvös Károly, a ki az új évfolyamban a Bakonyról ír az ő páratlanul magyar tollával regényes, remek cikksorozatot. Felelős szerkesztő: Dienes Márton, politikai főmunkatárs pedig Kossuth Ferenc, a függetlenségi párt elnöke. Előfizetések az Egyetértés kiadóhivatalához, (Budapest Papnövelde-u. 8.) intézendők, mely kívánatra szívesen küld ingyenes mutatószámot.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1900. április 10. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 67.4

Hőmérsék = 6.3 °C.

» maximuma: 19.1 °C

» minimuma: 6.7 °C.

Párányomás: 6.6 mm.

Relatív nedvesség: 73

Felhőzet: ○

Szélirány s erő: E. 40

Csapadék 24 órai: —

Enyhe változó.

Dr. Czirer.

Közgazdaság.

Az ojtvány-szólóssorok kifizetéséről.

Az megesett annakelőtte is, hogy a kedvezőtlen téli időjárás, pl. tartós, erős, száraz fagyok, avagy a munkás ügyetlensége következtében évenként egyes tőkék tönkrementek

— Beszélte is talán vele?

— Hogyne!

— Hol találkoztatok?

— Itt a te szobádban.

A kérdések mind idegesebben, szinte lázas sietséggel töltek ajkaira s midőn rövid, kimért feleleteimből megtudta, hogy »titka« fel van fedezve, megsemmisülten rogyott karosszékebe s kezeibe temetve arcát, hangosan zokogott.

Őszintén megsajnálta ezt az embert s már-már közel voltam hozzá, hogy vállára téve kezemet, néhány vigasztaló szóval felszárítsam sürűn hulló könnyeit, midőn tekintetem arra az arcképre tévedt, melyet az imént, Béla beléptekor tettem az íróasztalra.

Az a csodás asszonyi arc az ő bánatos tekintetű szemével oly könyörgőleg nézett rám, mintha általam akarta volna megbosszultatni évek hosszú szenvedését. Szinte hypnotizált ez a képzelte könyörgő tekintet. Persze az az arckép nyugodtan, mozdulatlanul feküdt ott a maga anyagiasságában az asztalon s csupán én láttam mindama kifejezéseket, melyek arra készítettek, hogy leküzdjem Béla iránt támadt részvételemet, mert szerelmes voltam, szerettem azt az asszonyt, kit

most boldoggá tenni volt lelkem minden vágya. S ezért talán erősebb, nyersebb hangon, mint akartam, szólítottam meg Várnayt:

— Mondjad Béla! Hogy tehetted ilyet?

Várnay, mintha mély álomból ébresztették volna fel, merev, szinte megüvegesedett könnyes szemekkel tekintett rám, aztán inkább nyögte, mint mondta:

— Nem tudom én azt neked megmagyarázni, csak azt tudom, hogy e pillanatban végtelenül szerencsétlen vagyok.

— Igen, szerencsétlen vagy — szóltam leckéztető hangon — mert látod, hogy felfedezték jól kiesztelt fondorlataidat, melyeknek leple alatt mint nős ember is legényéletet folytathattál. Többször becsülted a víg cimborák tanyáját, a pezsgőt és a ledér nőket, mint a családi otthon meleg tűzhelyét, elválasztottad magadtól azt az asszonyt, ki szeretettel vett körül még akkor is, midőn meg nem érdemelt rabságra ítélted!

— Azt mondod, hogy szeret engem az asszony? — kapott a szón Várnay — nem, az nem szeret, de nem is szerethet engem. Hiszen ez volt az, mi engem szinte örültté tett, mert

s így a szőlősorok megritkultak. Csakhogy ez akkorában csekély baj volt. Meghajtattuk egyik vagy másik szomszédos tőkét s ledöntve azt, nemcsak pótoltuk, hanem egy-egy vén szőlőtőkéből 2—3 fiatal, erőteljes s termékeny tőkét kaptunk.

Egészen másképp van ez manapság az ojtványászólóknél. Ilyforma kifoltozással aligha boldogulhatnánk, a mennyiben tudjuk azt, hogy az ojtott szőlőtőkét lobujtatni már csak azért sem szabad, mert így ismét a hazai faj veszése jutna a földbe s így védekezési eljárásunk céltalanná válnék. Pedig eme foltozási szükség manapság még többször fordul elő, mint azelőtt. Hogy többet ne mondjak, csak az alany megsértését hozom elő, a melyről közismeretes, hogy mihelyt a munkás azt a kapával megsérti, a helyett, hogy egészségesen összeforradna, a legtöbbször üszkösödést kap és ha el is teng még néhány évig, de biztosra vehetjük, hogy rövid idő alatt elvész.

A kifoltozás tehát ez idő szerint nem mellőzhető, hanem sokkal fontosabb, mint valaha s így érdemes vele egy kissé tüzetesebben foglalkoznunk.

A felületesen gondolkozó — rendszerint könnyen szokott az ilyesmin átsiklani, gondolván: a hiányos helyre ültetünk egy kezünk ügyébe eső másikat s ezzel a pótlás korrekt megtörtént. Ehhez azonban szó fér.

Tegyük fel, hogy két termő tőke között van egy ilyenmü hiányos hely, melyet kifoltoznunk kell.

Nem mintha a lehetőség kizárva volna, hanem a tapasztalat határozottan ellene szól, hogy ilyenmü hiányt sima vesszővel vagy sima ojtványával pótoljuk. A kétes és bizonytalan megfogalmazás, avagy pedig a legjobb esetben is az árnyalás következtében beálló vézna fejlődés, nem javítja azt. Itt rendesen iskolázott, erőteljes gyökeres vesszőket kell használnunk, a melyeknél a gyorsított fejlődést legalább is feltételezni lehet.

Ez azonban ismét kétféle lehet: mert megejthető gyökeres alanyfajtaival épp úgy, mint ojtványokkal. Már most ez esetben melyik volna jobb?

Ha gyökeres alanyfajt ültetünk, türelmünk hosszú próbának lesz kitéve, mert az üres hely kipótolatik ugyan, de azt megerősödés után be is kell ojtani. Tehát meg kell várnunk, míg annyira megerősödik, hogy zöld hajtásba ojtani lehessen s ekkor is a ledöntést olyformán eszközölni, hogy az — mint új tőke is — előbbi helyére kerüljön vissza, vagy mint mondani szokták: helybe dönteni.

Mindebből nem lesz nehéz belátni azt, hogy emez eljárás hosszadalmas, mert még kedvező esetben is 3—4 évet vesz igénybe, míg termő tőkét nyerünk s a volt üres hely hasznosan kitöltve lett.

Hangsúlyozva kívánom tehát ismételni, hogy ott, ahol csak szórványosan itt-ott egy tőke hiányzik a sorban, ott a legtanácsosabb kész gyökeres fásajtványt használni a kifoltozásra.

Van azonban egy avult s lomtárba való régiebb nézet, mely szerint az ily kifoltozáshoz a selejtesebb s hibás példányok is eléggé megfelelőek volnának. Ezt azonban szabadon ha-

tározottan kétségbe vonnom, sőt ellenkezőleg egész meggyőződéssel merem állítani, hogy ily célra éppen a legdúsabb gyökerzetű, kifogástalanul összeforrt s legerősebb példányokat használjunk, a melyekről feltehető, hogy a beárnyalt helyen, napfény és szabad légjárat korlátozása mellett is, megfelelő tenyészetet biztosítani képesek.

Azonban egészen másként alakulnak a körülmények akkor, ha nem egyes tőkék a sorban, hanem egész hiányzó foltok töltendők ki. Itt nemcsak sokkal olcsóbban, de határozottan jobb sikerrel dolgozunk akkor, ha alanytőkékkel foltozunk, melyek zölden beajtva és elhuzottan ledöntve egyenkint 2—4 új tőkét adnak. A munka itt határozottan olcsóbb s a nagyobb üres tér is a szabad légjárat, meleg s világosság erősebb befolyása mellett sokkal erőteljesebb fejlődést enged remélni s az egy évi késedelmet a döntés és erősebb trágyázással biztosan helyrehozza.

Az eddigi tapasztalatok amellett tanuskodnak, hogy a sikeresen megeredt zöldajtások teljesen kiérve s megfelelő módon ledöntve, mindig tartósabb és életrevalóbb tőkét biztosítanak, mint a fásajtványok, melyeknél az üszkösödés jóval nagyobb mérvű, mint a zöldajtásnál előfordulni szokott. Már pedig nyílt titok manapság az, hogy a chlorozis és az üszög azon két veszedelmes ellenség, mely ojtványtőkékünk élettartósságát támadják meg s melyek ellen a védekezés még mindig kétes sikerű.

Legkönnyebb az ily foltozási munka ott és akkor, a midőn a nemes tőkék között elszórtan egyes alanytőkék állanak. Itt tehát az anyag és erő megvan, csupán azt okszerűen ki kell használni. Nem is kell egyebet tenni, mint körülbelül tervezni, hogy hány tőkepótlásra van szükség s ehhez mérten készítjük az alaptőkéket elő.

Ezen előkészítés igen fontos munkát, a melyet már ilyenkor tavaszkor a metszésnél kell megejteni, vagyis aszerint metszünk, a hány beajtandó hajtásra szükségünk van. Az által, hogy a fölösleges hajtásokkal nem pazarolhatjuk el a tőke erejét, azt nyerjük, hogy a meghagyott szemek erőteljesebben fakadnak, a hajtások izmosabbak lesznek s a gyorsított fejlődés mellett a szükséges magasságban beajthatók s végre a vesszők kieredésére biztosabban lehet számítani. A magasán megejtett ojtás pedig annyiban biztosít előnyt, a mennyiben azt távolabbra huzva is le lehet dönteni, vagy mint mondani szokás: messzebb huzni anélkül, hogy tartani kellene attól, hogy az ojtási hely a föld színe alá kerüljön.

Liebbald Béni.

TÁVIRATOK.

— **A király berlini utja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint Berlinből sürgönyzik: A berlini udvar és Berlin városa óriási előkészületeket tesznek a királynak méltó pompával való fogadtatására. A fényes ünnepek egész sorozata van tervbe véve. Az eddigi terv szerint díszbéd lesz Szógyény Marich László nagykövethél, melyen mindkét udvar részt vesz. A királyt megérkezésekor Vilmos

császár udvara és egész tábornoki kara élén fogadja. Kivonul az egész helyőrség és az összes zenekarok, valamint mindama ezredek, melyeknek királyunk a tulajdonosa. Ezek fogják képezni a bevonulás utvonatának diszorségét. A város diszitására most is lázasan folynak az előkészületek.

— **Lábmosás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délelőtt a Burgtemplomban misét hallgatott s azután a miniszterek jelenlétében elvégezte a szokásos husvétlábmosást, Budapesten pedig a szokásos ceremóniával **Vasary** Kolos hercegprimás végezte a lábmosást.

— **Sternberg dr. szabadulása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sternberg dr., ki a boerok soraiban küzdött, angol fogságba került, de az angolok diplomáciai közbenjárás folytán szabadon bocsátották s már meg is érkezett Bécsbe.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi április hó 9-én s a köv. napokon elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- V. 624. Király György s t. — Király István holtta nyilván. — hh.
712. Bencsik Ágnes — Bencsik József holtta nyilván. — hh.
830. Tolnamegye Árvaszéke — Rauth János gond. alá hely. — hh.
841. Botyka Ferenc — Patosfai közbirtokosság 1617 korona. — mv.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 587. Szikinger Mátyás — Haberényi Pál 626 frt és 200 frt. — rmv.
662. Renner Gusztáv — Mezőgazdasági ipar részvénytárs. 4940 frt. — rmv.
884. Bettelheim Miksa s t. — Engel Mór csődnyitás. — mv.
874. Dr. Hajós Ferenc számadási ügye. — rend.
594. Körmendy Lajos s t. — Koltai Pál s t. 247 kor. 48 fill. — hh.
661. Lengyel Mór — Horváth Kata s t. 42 kor. 60 fill. — hh.
683. Laufer Salamon — Tanczer Mór 150 frt. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 876. Fischer Mór — Freundlich Helén válóper. — hh.
903. Csallós János — Dörnyei Rozália válóper. — hh.
905. Hofbauer Mór — Hofbauer Mór válóper. — hh.
III. 861. Trempacher Ede — Szeifert Stefánia válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 877. Harkány község közönsége — Benyovszky Lajos s t. egység létrejöttének felismerése. — hh.
904. Plecskó György — Gyurisits János 1115 frt 33 kr. — mv.
III. 886. ifj. Szósz Péter — Balogh Sára felfoly. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 483. Török Anna — Fábán Anna s t. öröks. — mv.
III. 740. Gróf Vigyázó Sándor — Csik Alajos tulajd. igény. — mv.
834. Polcs Lajos — Polcs Vilma tjug. előj. — hh.
835. Petrics Preszka — Polcs Vilma kisk. törtl. s tjug. bek. — hh.
849. Meckei József — Endrőczy Sámuelné tjug. bek. — mv.
850. Vaskó Józsefné — ifj. Bebesi László s n. végr. — hna.
851. Bedeghi róm. kath. templom pénztára — Maráczai László végr. — hna.
863. Joh. Gottlieb Hausvald s t. cég — Königstein József végr. — fo.
878. Darnay Béla s t. — Dominák Endre végr. — fo.
888. Bari András — Bari Mihály végr. — hh.
896. kisk. Gaál Magda — Csepregi Ignác végr. — hh.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- V. 269. Geiszbauer Ferenc s n. — Gáli András s t. törl. — hh.
 711. Lutz István — Miklós Istvánné s t. törl. — hh.
 III. 787. özv. Braun Bernátné — Katona József s n. végr. — rend.
 797. Strausz Sándor — özv. Boskai Istvánné végr. — rmv.
 816. Dr. Toldi Béla — Deáky Sándor végr. — hh.
 819. Baranya-vörösmarti kölcs. segély-egylet — Szurmó Józsefné végr. — hna.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 998. Benke István s t. k. t. sért. — rvu., rhh.
 1003. Grosch K. István s t. becs. sért. — vu.
 1018. Varga Ferenc — vu.
 1019. Horváth György k. t. sért. — vu.
 1042. Koch Péter becs. sért. — vu.
 1043. Knoch Imre s t. becs. sért. — vu.
 1044. Lakos Mihály s t. lopás. — hh.
 1045. Balaskó Lajos s t. m. laksért. — hh.
 III. 1049. Simonka János s t. k. t. sért. stb. — rend.
 1060. Trbits Jęftó s t. jogt. elsaját. — rmv.
 1061. Ifj. Lőrincz János közcs. ell. kih. — rend.
 1062. Zsoldos István s t. — hh.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 967. Schusztér Lőrinc János suly. t. sért. — rmv.
 974. Takaró János s t. — hh.
 980. Ifj. Kovács János — rmv.
 III. 982. Hobór József s t. id. ing. jogtalan elfogl. — rend.
 994. Popovics Obrud s t. közcs. ell. kih. — rend.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1006. Ifj. Wendling János gond. ok. suly. t. sért. — hh.
 1021. Denk József természet. ell. fajtalan. — rmv.
 III. 1090. Tamás György rágalm. — hh.
 1097. Kereszturi Pál m. lak. sért. stb. — ms.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 990. Récei Pál család bukás. — hat. tűz.
 1069. Pál István gyujt. — hh.
 1074. Ifj. Barta János szánd. emb. ölés. — rmv.
 1076. Domokos Józsefné közokir. ham. — mv.

Előadó: Farga Nagy István.

- V. 899. Szabó (Kis) János hamis eskü. — hh.
 935. Lakatos Mátyás halált ok. suly. t. sért. — hh.
 937. Balogh János s t. suly. t. sért. — rmv.
 944. Ifj. Takó Sándor — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi április hó 17. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- V. 718. Jormánovics György — Murányi Józsefné rend. per.
 805. Joó József — Joó Katalin s t. öröks.
 875. Kréffé Anna — özv. Vidos Józsefné s t. szü. letés törv. kim.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 583. Rosenfeld Mór — Trik János 1215 frt 65 kr.
 681. Közados Potó István csódtóm. — Opatril Károly s n. végr. hatály.
 734. Herceg testvérek cég — Boda Lajos s t. 30 frt.
 898. ifj. Neumann Miksa — Primecz József s t. 247 frt.
 III. 706. Siklósi takptár és hitel-egylet — Dr. Gajkovits Sabbas s t. 400 frt.
 806. özv. Pick Vilmosné — Vajda Samu s t. 300 frt.
 974. Guthard Arthur — Kaldi Mór bizt. végr.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 925. Galambos Istvánné — Galambos István válóper.
 932. Hirschel Ede — Petrics Ignác 86175 frt 60 kr. és 36000 frt óvadék kiad.
 971. Kovács Imre — Nagy Teréz válóper.
 973. Németh József — Rábel Katalin válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 935. özv. Molt Józsefné — Nagy T. József s n. ing. tjog.
 975. Nagy István s n. — özv. Grahovecz Mihályné szerződ. érvényt.

Előadó: Graff Károly.

- III. 723. id. Höning Henrik s n. — ifj. Höning Henrik szolg. jog.
 756. Eberling József — Ruff János zjog előj.
 758. Vamosa József s n. — Mátyás János s n. tjog bek.
 780. Csáktornyai takptár — Bartolics Vince zjog. kiterj.
 894. Baranyamegye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felszól.

908. Scholcz Antal — Rosenspit Lipót végr.
 909. Siklósi takaréks. és hitelegylet — Simon Juli zjog. bek.
 922. Haberényi Pál — Steiner Gábor végr.
 923. Lövenfeld Adolf s t. — Reisch György végr.
 940. Szentlőrinci uradalom — Csertl János végr.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 486. Prelog Anna s t. — Végfalva község tlkv. kiig.
 757. Ehrenfeld Antal s t. — Krauszer Manó végr.
 798. Daróczy Zsigmond — Szeniczey Géza letét.
 817. Hirschler Dávid — Szöröcsöky Ádámné végr.
 818. Szrimác Vinkó — Prakatur Stipán végr.
 887. ifj. Csorba Ede — Bürgner Albert s n. végr.
 907. Tolnavidéki takptár — Kramer Herman végr.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1059. Marocsai Péterné s t. becs. sért.
 1070. Varga József lopás.
 1077. Müller József becs. sért.
 1100. Pete György s t. m. lak sért.
 1102. Özv. Charaszkovics Jánosné s t. becs. sért.
 1113. Marsai Ferenc ingó vagyron rong. stb.
 1126. Tóth János lopás.
 1136. Steiner András s t. becs. sért.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 1048. Lengyel János s t. suly. t. sért.
 1075. Czimmermann Antal gond. ok. emberölés.
 1086. Szabolcs Imre s t. tűzvész okozás.
 1104. Torma János suly. t. sért.
 III. 1139. Bendl Anna sikk.
 1146. Nagy Mari suly. t. sért.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1071. Liszek Gyula s t. házassági törv. ütk. véts.
 1099. Kovács István erősz. nemi köz.
 1108. Kiefer Verona magzat elhajt.
 III. 1145. Baranyai György s t. lopás s org.
 1177. Forró Gábor s t. m. lak. sért. stb.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1101. Krausz Károly sikk.
 1111. Sztrukovics János s t. család.
 1141. Özv. Paulin Mihályné sikk.
 III. 1130. Dömötörfi Ferenc sikk.

Előadó: Farga Nagy István.

- V. 968. Tóka József hat. ell. becs. sért.
 969. Özv. Dóczy Józsefné gond. ok. suly. t. sért.
 991. Banavics József s t. suly. t. sért.
 992. Ifj. Schatz Józsefné s t. —
 1103. Hollósi Éva gond. ok. emberölés.
 1169. Fonyadt Károly suly. t. sért.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind.	10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:55	8:20
				V. v. Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11		
Barcs	10:54	9:00		
N.-Kanizsa	1:29	11:41		
Bécs	9:35	8:53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Üszögh	5:50	12:25	4:40	8:40
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Mohács felé	sz. v. 7:00	sz. v. 1:55	sz. v. 10:05	
Mohács érk.	7:44	2:39	10:49	
Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01
Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel				5:00
fölfelé minden szombat és szerda d. e.				10:00
Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel				12:35

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra é.	2:45	1:54	10:03	1:30	6:21

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52	sz. v. 9:53			
Dombóvárra érkezik	1:40				12:55

	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Uj-Dombóvár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:36
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:33	3:39	7:39
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11	8:01

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	7:40
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:42	7:51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:48	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35	
Villányra érkezik	6:35	1:05	9:20	
Villányból ind.	6:55	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50.** alulról d. u. 1:00.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

**) minden kedden és szombaton.

***) minden szombaton és szerdán.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetés.**Értesítés.**

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Schönherr-féle házban volt

szabó-üzletemet

a Széchenyi-téren levő volt

Takarékpénztári épület I. emeletére

(a Zsiga gyógyszertár fölé) helyeztem át.

Grün Bernát.